„Понижен је човек код којег сам ја споменут, а он не упути благослов на мене. Понижен је човек којем је дошао Рамазан, а он се завршио пре него што му је опроштено. Понижен је човек чији су родитељи доживели старост у његовом присуству, а није заслужио Рај (својим доброчинством према њима).“

Ебу Хурејра, радијаллаху анху, преноси да је Аллахов Посланик, алејхисселам, рекао: „Понижен је човек код којег сам ја споменут, а он не упути благослов на мене. Понижен је човек којем је дошао Рамазан, а он се завршио пре него што му је опроштено. Понижен је човек чији су родитељи доживели старост у његовом присуству, а није заслужио Рај (својим доброчинством према њима).“

[رواه الترمذي وأحمد] [صحيح]

Посланик, алејхисселам, упутио је молбу за понижење три врсте људи, да им се носеви прилепе за земљу у знак понижења, срамоте и губитка: Прва врста: Онај коме је Аллахов Посланик, алејхисселам, споменут, а он не упути салават (благослов) на њега, рекавши „саллаллаху алејхи ве селлем“ или слично (алејхисселам). Друга врста: Онај ко је дочекао месец рамазан, али му је месец прошао, а да му нису опроштени греси због његовог немара у обављању добрих дела. Трећа врста: Човек чији су родитељи доживели старост у његовом присуству, али то није искористио да им чини доброчинство па тиме заслужи Рај.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/6014